waastama ja Ruseb pörsa unnikuke peale siis ei sonato mitte ära.

27. Kui lehm aige on ja Rangeste rabelob, siis möeldasse et Kuri on Rollal, wõetasse pülewõle nuustik Rätte ja siitsetasse sellega lehm ümber ringi ära nõnda, et Karw Kärsse joosep ja leetasse ühekse Korda waastu otsa Issa meiet.

28. Kui parem silm sügelob siis saab naerta, Kui pahem silm sügelob siis saab nutta.

29. Kui sun sügelob siis saab Rüla leiba ühe sugulasse Köeft.

30. Kui nina sügelob siis saab surnu sõnumid.

31. Kui münel noku haigus on, siis wõtab meeste rahwas Rasji saba ja pühib sellega nina naeste rahwas aga nuusRab mehe pükste Rõsa ningu Rahaga, siis saab nina terweks.

32. Kui sinnest Kord Karjus Karjaga Karjamaale läheb siis panebta oma witsa maa sisse püstija Käib ümber Karja Kolm Korda, witsa juures aga Kordalnotab ja lõpetab Issa meie lurgemisk. Siis ei peawõi elajad mitte Küli jookomes. „Järgneb."

Üles Kirjutanud: Jaan Johannes Millert, ÄRsi KihelKonnast.
1el Märtsil 1894 Aast.

Ärsi kihelkonnast. Saatnud F. Millert.
A. Wanad jutud. Saadud 18/IV 94.

1. Wana tondi lapse waheteus Ristimisega.

Wanast elanud üks perenaene, temal olnud weike laps. Ühel päewal läinud naene ja mees mõlemad Jõemaale ja laps jäänud Kodu. Wana tont oli tulnud ja wahetanud lapse ära, perenaese lapse wõtnud omale ja oma jätnud perenesele. Perenaene lähnud Kodu aKKanud laste pälle wõtma tunnud et see wäga raske oli. Kui ta last ligemalt waatas nähnud ta, et see terne laps ei olnud, ta ei olnud enne nii inetud last näinud, peaoli suur ja Kondilene ja pikad kambad Kui viha pulgad. See laps nuttis ühtelugu ja ei magenud Kunagi ööpi naene olnud temaga hädas ja aKanud wiimaks sedda last pälse Kõiega wandeuma. Pole seda tulnud wana tont aKna tahe ja öiganud jäneda hädega: „Mis sa Kurjad minu last, Kas mina sinu omale sedawiisi teen.